

Мить

Володимир Біляїв

Спинись. Молитву тиху прокажи,
Й зами, на мить зами в очаруванні.
Крізь ясенів осінні вітражі
Струмують промені золототкані,

Аж листя мов дзвенить на ясенах
Дзвінкіше, ніж кришталь. Й цієї ж миті
От наяву, а не в забутих снах
Виводить голуб віражі в зеніті.

Прирученого птаха тихий лет,
І сонцепад, і дзенькіт листя мирний, —
Це все єдиний створює квартет
Із миттю та із вічністю співмірний.